

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 6. An D. Iosephus Pater Christi dictus ob Adoptionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

erat inquit, Pater ejus & Mater mirantes super his quæ dicebantur de illo.

XII. Dices Christus Matri conquirenti in hæc verba: *Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes querebamus te.* Respondit dicens: *Quid est quod me querebatis? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt oportet me esse?* Quibus verbis Christus innuens Patrem suum Cælestem, cujus negotia perficere venerat, videtur non voluisse concedere Joseph esse Patrem suum, quomodo eum Mater appellarat. Respondet Divus Augustinus huic objectioni cujus ipse Author est tom. 10. ferm. 63. de Diversis cap. 11. *Non sic indicat Patrem Deum ut neget Patrem Joseph.* Quam responsionem sic confirmat & illustrat cap. 12. immediate sequenti. *Quemadmodum quando Dominus cum interrogasset Phariseos, quid vobis videtur de Christo, cuius filius est? & illi respondissent David: intulit quomodo ergo David in Spiritu vocat eum Dominum dicens, dixit Dominus Domino meo sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Si ergo David in Spiritu vocat eum Dominum, quomodo filius eius est? Quemadmodum, inquam, quando hoc intulit, non voluit negare se esse filium Davidis, ita hic dum Virgini dicenti, Pater tuus & ego dolentes querebamus te, Respondit nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt oportet me esse, non voluit negare Divum Josephum esse Patrem suum ut homo est, sed sibi ut Deus est alium esse Patrem, in cuius negotiis ipsum esse oportebat.*

XIII. Confirmatur hæc veritas ex hac ratione quam tangit Jacobus de Valentia Episcopus Christopolitanus in Exposit. super Cantic. *Magnificat*, ad ista verba *Quia fecit mihi magna qui potens est.* Nam manifestum est primò, quod inter Divum Josephum & Beatam Deiparam verum intercesserit matrimonium, ut ostendimus Tractatu præcedenti cap. II. Secundò, Quod illud extiterit antequam Christum illa conciperet, ut vidimus ibidem cap. 15. Sectione 2. Tertio, quod Christus conceptus est in illo Sacro Coniugio operâ Spiritus Sancti: atque adeo absque injuriâ fidei conjugalis, quia caro con-

jugalis non dicitur divisa nisi per adulterium: Ergò sequitur quod licet Divus Josephus non concurreret officialiter ad generationem Christi, tamen cum talis generatio facta sit in ejus Coniugio conjugaliter & indivisè ei conjuncta, & secum indivisibiliter caro una, ipse non fuit expers ne per aliquem specialem modum innominabilem, quia caret exemplo, esset Pater Christi multoque strictius & dignius quam quovis alio modo exceptâ generatione: quemadmodum inferius abundantius ostendemus, maximè verò quod Coniugium Mariæ & Joseph divinitus ordinatum sit, ut Christus ex tali virginali Coniugio aptè nasceretur: Unde Divus Augustinus lib. 1. de Nuptiis & concupisc. cap. 11. ad finem ait. *Omne nuptiarum bonum impletum est in illis Parentibus Christi, Proles, Fides, Sacramentum: Prolem cognoscimus ipsum Dominum IESVM: Fidem, quia nullum adulterium: Sacramentum, quia nullum divortium.*

CAPUT VI.

An Divus Josephus Christi Pater Christi dictus ob Adoptionem?

VIDIMUS in præcedentibus Divo Josepho non tantum nomen Patris respectu Christi Domini competere; sed etiam vere esse ipsius Patrem: Hoc ultimum in sequentibus amplius probabimus examinando quomodo, & quâ ratione sit verè Pater Christi: ac quidem ut manifestum est ex Evangelio & dictis supra cap. 3. non esse Patrem Generatione, ita non minus manifestum non fuisse etiam Affinitate eo saltem modo quo cap. 2. num. 6. explicuimus: quare de aliis tribus modis restat inquirendum, & tandem quid eâ super re sentiamus proferendum & stabilendum.

Igitur hæc querimus primò, an Divus Josephus ob Adoptionem Christi Pater dictus & à nobis existimandus? Affirmant plerique Doctores: variant tamen nonnihil in modo explicandi hanc

hanc adoptionem. Alii enim volunt idè Divum Iosephum dici Christi Patrem *Adoptione*, quod ipse Christum sibi adoptaverit in filium, nimirum vel tunc cum Divinitus ex Angelo didicit uxorem suam Beatissimam Virginem illum de Spiritu Sancto concepisse, vel tunc cum in lucem editum, & in præsepi positum primus omnium mortalium suis oculis cernere meruit, & corde adorare, tunc enim volunt ei dixisse ex corde; *Ego ero illi in Patrem, & ipse erit mihi in filium*, & deinceps ut filium aspexisse, ut filium amasse, ut filium curasse, & tractasse: & vicissim Christum erga illum se ut filium gessisse, juxta illud Lucæ cap. 2. vers. 5. *Et erat subditus illis*. Ita inter alios noster Daniel à Sancto Iosepho, nostræ Observantiæ in suis Panegyri de Sanctis ad Cardinalem Mazarinum Cadomi impressis, Panegyri de S. Iosepho.

III. Alii è contra qui existimant istam Paternitatem Divi Iosephi esse longè strictiorem & sublimiorem; hanc Adoptionem referunt non in Divum Iosephum, sed in ipsummet Christum Dominum, quem dicunt statim à conceptione suâ sibi elegisse & adoptasse illum Sanctissimum Virum in Patrem suum: ut proinde hæc Adoptio non humana sit, sed Divina; non communis, sed singularis & extraordinaria, & tantò aliis Adoptionibus eminentior, quantò differt illius causa à causis illarum. Non enim est Adoptio Dei qualis hominum: Hæc enim stat tantum in voluntate adoptantis, nihilque ponit in adoptato; sed Dei adoptio cum sit à voluntate efficacissimâ & omnipotentissimâ rem adoptionis seu filiationem, idem dic de Paternitate ponit in adoptatis, juxta illud 1. Ioan. cap. 3. vers. 1. *Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur & simus*. Non tantum dicit nominemur, sed etiam simus.

IV. Sed neutra sententia placet? Non prima. Primò quia vel illa adoptio intelligitur de adoptione publicâ, vel de adoptione privatâ: non de publicâ, quia et si talis adoptio habuisset locum apud Iudæos, quod mihi valdè ambiguum est, vide à nobis dicta supra part. 1. tract. 2. cap. 4. Sect. 2. num. 16. non

potest tamen admitti in præfenti casu. Nam si hoc modo Divus Iosephus publicè Christum adoptasset, manifestum fecisset Christum non fuisse ex se genitum contra Dei intentum, qui eo sine Divi Iosephi cum Beatâ Deiparâ matrimonium ordinaverat, & Christum eo pendente concipi, ut & ad tempus celaretur dæmoni & hominibus partus divinus, & nulla esset suspicio contra Virginis puritatem & Proles legitimam nativitatem: Deindè si sic publicè illum adoptasset quomodo potuisset putari Christi Pater eo modo quo ceteri maritati patres existimantur illarum prolium quæ in suis uxoribus conceptæ fuerunt, idest generatione? Quomodo putatus est, asserente Divo Lucæ cap. 3. vers. 23. & dicente *Et ipse IESVS erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph*.

Non etiam intelligi potest de privatâ adoptione, quia nulla est adoptio nisi fiat autoritate publicâ: unde et si promississet millies te tractaturum, Symphronium v. c. ut filium, vicissimque Symphronius te ut patrem, non idè tamen Symphronius tuus esset filius adoptivus, aut tu illius pater, nisi interveniat autoritas & consensus Principis, ita Cardinalis Tuschus tomo 1. Practic. Conclus. conclus. 216. & alii. Quocirca per eiusmodi adoptionem privatam nihil aliud haberetur, nisi quod Divus Iosephus tractasset ex suâ optione Christum ut filium, quod non est esse Patrem, sed Nutricium, de quo infra cap. sequenti.

Secundò, non sufficit ista adoptio ad evacuandum tantæ rei Sacramentum, tum quia hæc non sufficeret ad hoc ut per illum Christi Genealogia deduceretur, tum etiam quia ante talem adoptionem alio strictiori & fortiori vinculo jam obstrictus erat Christo, scilicet ut Coniux illius, de quâ conceptus & natus est eo tempore quo Coniux, atque adeò ad omnia Patris onera absolute obligatus, hoc est ad eum nutriendum, tuendum & educandum; & Christus ad ea ab eo exigendum & hereditatem ejus obeundam jus habens.

Hinc Divus Augustinus lib. 2. de consensu Evangelist. cap. 1. explicans illa verba Lucæ cap. 2. vers. 33. *Et erant Pater*

Pater ejus & Mater mirantes super his qua dicebantur de illo: ait, Cum igitur ipse narret, non ex concubitu Iosephi, sed ex Maria Virgine natum Christum, unde eum Parentem eius appellat? nisi quia & virum Maria recte intelligimus sine commixtione carnis ipsa copulatione coniugii, & ob hoc etiam Christi Patrem multo coniunctivè qui ex eius Coniuge natus sit, quam si ei esset aliunde adoptatus.

VIII. Non placet etiam secunda explicatio hujus Paternitatis per adoptionem ab ipso Christo factam de Divo Iosepho in Patrem suum. Primò, quia gratis & nimis voluntariè fingitur: maximè verò quod cum ab aeterno electus esset efficaciter, non à Patre solum, sed etiam ab ipso filio, ut esset Pater suus in tempore, ista aeterna electio & prae-destinatio id totum praestiterat quod illa conficta adoptio praestare posset. Secundò, quia cum ante illam adoptionem Christus esset conceptus in uxore sua Beatà Deiparà nullatenus à se divisà, sed sibi inviolabiliter in fide conjugali conjunctà, consequenter ex tunc, adeoque ante illam adoptionem jure conjugii erat illius Pater, ideoque jus paternum habebat in illum, & vicissim Christus jus filiale in Divum Iosephum ad omnia officia & obligationes Patris: fuisset ergo illa adoptio semper minor hoc praetacto priore vinculo.

CAPUT VII.

An ideò Divus Iosephus Pater Christi, quia ipsum nutrit ac si Filius suus fuisset?

I. UOD Divus Iosephus Christi fuerit nutritus nulli dubium est: Quod ad hoc ab aeterno electus sit à Deo, quodque de facto illum ab utero matris in se projectum reverentissimè exceperit, sollicitissimè curavit, peramantissimè aluerit, quo usque ejus opera & curâ nò amplius indigere voluit manifestum est, idque majori amore, curâ, sollicitudi-

ne, diligentia, & pietate incomparabiliter, quam ullus Pater etiam carnalis suam prolem, utpote prolem divinam à Deo ad suam totiusque mundi salutem demissam, suaeque fidei & curae, inconceptibili & ineffabili dignatione, commissam: Voluit, inquit noster Christophorus Avendano Serm. de Sancto Iosepho §. 3. Interprete R. P. Joanne Freyelinck Ord. Præd. Spiritus sanctus cum Divo Iosepho patrii opus Incarnationis. Fecit enim cum Divo Iosepho ut facit urbs Veneta, quae constructa est in aquis. Respublica illa aedificat id quod est sub aquis, civis autem quod supra eminet in praerectis fundamentis excitat. Sic Spiritus sanctus cum Divo Iosepho divisit opus Incarnationis. Quod ergo in occulto uteri virginalis faciendum erat, hoc Spiritus sanctus operatus est construens humanitatis fabricam, ut propterea Beatissima Virgo, Arnoldo Carnotensi in lib. de Laudib. Virginis dicta sit *Officina Spiritus sancti*: hoc autem facto coepit Sanctus Patriarcha suam operam ad illum adhibere, sacram illam humanitatem de suo alere, ut paulatim exurgeret fabrica corporis futuri lytrum nostrae Redemptionis. Hæc famosus ille Catholicus Hispaniarum Regis Ecclesiastes ordinarius. Quare cum ei qui se tibi exhibet ut Patrem, vicissim ei te ut filium exhibere oporteat, hinc Divum Iosephum Christi Patrem dici volunt plerumque, adeoque Christum vicissim erga illum se gessisse ut decet filium erga Patrem, & inde omnia ejus magnalia profluxisse.

II. Hæc sententia est Origenis Homil. 17. in Lucam ab initio: ubi sic loquitur: *Lucas qui scripsit Spiritus sanctus veniet super te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi, propter hoc & quod natum fuerit ex te sanctum, vocabitur filius Dei; & qui manifeste nobis tradidit quoniam Virginis Filius IESVS est, nec de humano conceptus est semine: Iste Patrem ejus Ioseph testatus est dicens. Erant Pater illius & mater admirantes super his quae dicebantur de illo. Quae igitur causa extitit ut eum qui Pater non fuit, Patrem esse memoraret? Qui simplici expositione contentus est dicit, honoravit eum Spiritus sanctus*

R 13